

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง "ผลของการใช้สารโฆษณาและสารทั่วไปที่มีต่อความสามารถในการอ่านอย่างมี
วิจารณ์ของนักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเพาะช่าง" มีวัตถุประสงค์ในการวิจัย คือ
1) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณ์ของนักศึกษาปริญญาตรีชั้น
ปีที่ 1 ระหว่างก่อนและหลังการสอนอ่านโดยใช้สารโฆษณาและสารทั่วไปเป็นสื่อการอ่านด้วยวิธีการ
คิดแบบหมวกหกใบ 2) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณ์
ระหว่างนักศึกษาที่ใช้สารโฆษณาเป็นสื่อการอ่านกับนักศึกษาที่ใช้สารทั่วไปเป็นสื่อการอ่านโดยใช้
เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 1 ซึ่งกำลังศึกษา
อยู่ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 วิทยาลัยเพาะช่าง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล
รัตนโกสินทร์ ผู้วิจัยเลือกนักศึกษาที่มี คะแนนความสามารถในการใช้ภาษาไทยมากกว่าและ
ใกล้เคียงกัน ได้นักศึกษา สาขานิเทศศิลป์ และนักศึกษาสาขาศิลปะการถ่ายภาพ จำนวนห้องละ 30
คน รวมเป็นตัวอย่างประชากรทั้งหมด 60 คน จากนั้นทดสอบก่อนเรียนโดยใช้แบบทดสอบวัด
ความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณ์ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น แล้วนำคะแนนมาหาค่ามัธย
เลขคณิต (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) จากนั้นนำคะแนนมาทดสอบค่าที (t-test)
พบว่า คะแนนความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณ์ของทั้งสองกลุ่ม ไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผู้วิจัยจึงจับฉลากนักศึกษาห้องที่ 1 เป็นกลุ่มทดลองที่ 1 ด้รับการ
สอนอ่านโดยใช้สารทั่วไปเป็นสื่อ และนักศึกษาห้องที่ 2 เป็นกลุ่มทดลองที่ 2 ด้รับการสอนอ่าน
โดยใช้สารโฆษณาเป็นสื่อ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี 2 ประเภท ได้แก่ เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บ
รวบรวมข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณ์ที่ผู้วิจัย
สร้างขึ้น จำนวน 2 ฉบับ คือ แบบทดสอบก่อนเรียน (Pre-test) และแบบทดสอบหลังเรียน (Post-
test) มีลักษณะเป็นแบบปรนัยชนิดเลือกตอบ (Multiple Choice) 4 ตัวเลือก ฉบับละ 40 ข้อ
ใช้เวลาสอบ 1.30 ชั่วโมง ประกอบด้วย บทอ่านที่เป็นสารทั่วไป และสารโฆษณา โดยข้อคำถาม
ครอบคลุมความสามารถในการอ่านระดับต่างๆ ตั้งแต่ระดับต้น คือ ความรู้ ความเข้าใจ การนำไปใช้
จนถึงระดับสูง คือ การวิเคราะห์ การสังเคราะห์ และการประเมินค่า ซึ่งได้กำหนดสัดส่วนการวัด คือ
วัดทักษะการอ่านเบื้องต้น คือ ความรู้ ความเข้าใจการนำไปใช้ ร้อยละ 30 และวัดทักษะการอ่าน
ระดับสูง คือ การวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการประเมินค่า ร้อยละ 70 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบทั้งสอง
ฉบับไปตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา และความถูกต้องของการใช้ภาษาของข้อคำถาม จากนั้น
นำไปทดลองใช้ (Try out) กับนักศึกษาที่ไม่ใช่ตัวอย่างประชากร ได้ค่าความเที่ยงของฉบับที่หนึ่ง

เท่ากับ 0.87 โดยค่าความยากง่ายมีค่าระหว่าง 0.21 – 0.83 และค่าอำนาจจำแนกมีค่าระหว่าง 0.21 – 0.80 และฉบับที่สอง เท่ากับ 0.85 โดยค่าความยากง่ายมีค่าระหว่าง 0.21 – 0.80 และค่าอำนาจจำแนกมีค่าระหว่าง 0.21 – 0.80 และเครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ แผนการเรียนรู้ จำนวน 2 ชุด 12 แผน ประกอบด้วย แผนการเรียนรู้ที่ใช้สารโฆษณาเป็นสื่อ จำนวน 6 แผน และแผนการเรียนรู้ที่ใช้สารทั่วไปเป็นสื่อ จำนวน 6 แผน แต่ละแผนใช้เวลาในการสอน 2 ชั่วโมง ผู้วิจัยตรวจสอบแผนการเรียนรู้ทั้ง 2 ชุด ให้ตรงตามเนื้อหาและความเหมาะสมของการจัดกิจกรรมก่อนนำไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสอนด้วยตนเองทั้ง 2 กลุ่ม โดยได้ปฐมนิเทศนักเรียนทั้ง 2 กลุ่มเพื่อให้ทราบถึงวัตถุประสงค์ วิธีการ และขั้นตอนต่างๆในการทดลอง จากนั้น ดำเนินการสอนตามขั้นตอนในแผนการเรียนรู้ จนครบทั้ง 12 แผน เป็นเวลา 6 สัปดาห์ เมื่อดำเนินการสอนครบตามที่กำหนดแล้ว ผู้วิจัยนำแบบทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 กลุ่ม จากนั้นนำคะแนนของนักศึกษาแต่ละคนมาหาค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) แล้วคำนวณค่าอัตราส่วนวิกฤตด้วยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการทดลองสอน โดยใช้เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบโดยใช้สารโฆษณาเป็นสื่อของนักเรียนกลุ่มทดลอง คำนวณค่าร้อยละ และค่าร้อยละที่เพิ่มขึ้นของคะแนนที่ได้จากการทดสอบวัดความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณก่อนและหลังการทดลองสอน โดยใช้เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบโดยใช้สารโฆษณาเป็นสื่อของกลุ่มทดลอง แล้วเปรียบเทียบตามเกณฑ์ที่กำหนด จากนั้น คำนวณค่ามัชฌิมเลขคณิต (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคะแนนทดสอบหลังการสอน ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม แล้วคำนวณค่าอัตราส่วนวิกฤตด้วยการทดสอบค่าที (t-test) เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณของทั้งสองกลุ่ม

1. สรุปผลการวิจัย

ผลการวิจัยสรุปได้ ดังนี้

1. นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเพาะช่าง ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้สารทั่วไปและสารโฆษณาเป็นสื่อ มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่าก่อนทดลองสอนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษามีคะแนนเฉลี่ยหลังการทดลองสอนสูงกว่าก่อนทดลองสอนร้อยละ 7.60 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. นักศึกษาปริญญาตรีชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเพาะช่าง ที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้โดยสารทั่วไป เป็นสื่อ มีความสามารถในการอ่านภาษาไทยอย่างมีวิจารณญาณสูงกว่านักศึกษาที่ได้รับการสอนอ่านโดยใช้สารโฆษณาเป็นสื่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้

2. อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณระหว่างนักศึกษาที่อ่านสารโฆษณากับสารทั่วไปแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยนักศึกษาที่อ่านสารทั่วไปมีคะแนนความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณหลังเรียนสูงกว่านักศึกษาที่อ่านสารโฆษณา ทั้งนี้อาจเนื่องจากสาเหตุดังนี้

1.1 ความยากง่ายของสาร การสร้างเครื่องมือวิจัยที่ใช้สารทั่วไปเป็นสื่อการอ่านได้คำนึงถึงความยากง่ายของสาร โดยวิเคราะห์จากการใช้ภาษา การดำเนินเรื่อง และเนื้อหาการนำเสนอ จากนั้นจึงคัดเลือกสารที่มีความเหมาะสมกับนักศึกษามากขึ้น ส่วนสารโฆษณานั้นมิได้นำมาวิเคราะห์หรือปรับเปลี่ยนแต่อย่างใด เนื่องจากสารโฆษณามีจำนวนคำจำกัด ดังนั้นจึงไม่สามารถนำเนื้อความในสารโฆษณามาวิเคราะห์ความยากง่ายได้เช่นเดียวกับสารทั่วไป

1.2 การเรียงลำดับเรื่องจากง่ายไปยาก เครื่องมือพัฒนาการอ่านที่ใช้สารทั่วไปเป็นสื่อได้เรียงลำดับจากเรื่องที่ย่างไปหาเรื่องที่ยาก ส่วนเครื่องมือพัฒนาทักษะการอ่านที่ใช้สารโฆษณาเป็นสื่อการอ่านไม่ได้เรียงลำดับตามความยากง่ายของสาร แต่พิจารณาจากการเรียงคำที่มีจำนวนน้อยไปสู่คำที่มีจำนวนมาก ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสันนิษฐานว่าจำนวนคำที่มากหรือน้อยในสารโฆษณาแต่ละเรื่องนั้นไม่สามารถบ่งบอกความยากง่ายของสารได้ชัดเจนเหมือนสารทั่วไป เพราะจำนวนคำน้อย ไม่ได้แปลว่าเป็นเรื่องที่ย่านทำความเข้าใจได้ง่าย หรือจำนวนคำมาก ก็ไม่ได้แปลว่าจะอ่านทำความเข้าใจเรื่องได้ยาก เนื่องจากสารโฆษณามีการใช้คำที่มีความหมายโดยนัย และการใช้คำศัพท์ภาษาอังกฤษ มีการใช้คำทับศัพท์ภาษาอังกฤษในภาษาไทย ก็อาจทำให้นักศึกษาต้องพยายามทำความเข้าใจความหมาย และต้องตีความเพื่อให้เข้าใจความหมายของคำที่แฝงไว้ในคำที่ปรากฏนั้น ซึ่งถ้านักศึกษาไม่มีความรู้เรื่องคำศัพท์ภาษาอังกฤษ หรือคำทับศัพท์ต่างๆ ตลอดจนความเข้าใจความหมายโดยนัยของคำนั้นๆ แล้ว ก็จะทำให้นักศึกษาตีความหมายในคำคลาดเคลื่อนไปได้

2. ความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณระหว่างคะแนนก่อนเรียนกับคะแนนหลังเรียนของนักศึกษาที่ใช้สารโฆษณาและนักศึกษาที่ใช้สารทั่วไปเป็นสื่อการอ่านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนทั้งสองกลุ่ม ทั้งนี้เนื่องจากการ

นำสารโฆษณาและสารทั่วไปซึ่งเป็นสารที่มีความเกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันของนักศึกษามาใช้เป็นสื่อในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ จะช่วยให้นักศึกษาได้ฝึกฝนการคิดอย่างมีวิจารณญาณได้มากขึ้น นักศึกษาได้มีโอกาสเรียนรู้สารทั้งสองประเภทจากการอ่านสารประเภทต่างๆ เช่น หนังสือพิมพ์ นิตยสาร วารสาร ใบปลิว แผ่นพับต่างๆ สอดคล้องกับ แอนเดอร์สัน และเพียร์สัน (Anderson and Pearson อ้างถึงในวิริยา วิริยะรัมย์, 2548 : 71) กล่าวว่า “ผู้อ่านจะเกิดความเข้าใจในการอ่านได้นั้น ต้องใช้ความรู้หรือประสบการณ์เดิมมาช่วยทำความเข้าใจสารที่อ่าน” ดังนั้นการอ่านสารโฆษณาและสารทั่วไปของนักศึกษาทั้งสองกลุ่มจึงมีคะแนนความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณที่สูงขึ้น คือ นักศึกษาที่เรียนโดยใช้สารโฆษณาเป็นสื่อการอ่านมีคะแนนความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียน 21.16 และหลังเรียนเท่ากับ 24.2 ส่วนนักศึกษาที่เรียนโดยใช้สารทั่วไปเป็นสื่อการอ่านมีคะแนนความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณญาณก่อนเรียน 21.84 และหลังเรียนเท่ากับ 25.16

3. การนำเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบมาใช้ช่วยพัฒนาทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ นักศึกษาสามารถแปลความหมายของหมวกแต่ละสีและใช้ความคิดได้มากทุกครั้งหลักจากการสวมหมวกแต่ละสี และนักศึกษาคิดได้หลายแง่มุม คิดอย่างเป็นระบบ สามารถจับใจความ วิเคราะห์ แสดงความคิดเห็น และประเมินค่าจากเรื่องที่อ่านได้ในระดับดีมาก นอกจากนี้ นักศึกษายังได้แสดงความคิดเห็นอื่นๆ ได้แก่ การคิดแบบหมวกแต่ละสี การคิดเกม ซึ่งเป็นวิธีที่ใช้ในการอ่านแล้ว ทำให้เข้าใจเรื่องได้มากขึ้น รู้จักคิดอย่างเป็นขั้นตอนได้มากขึ้น ทำให้สามารถสรุปเรื่องที่อ่านได้อย่างครบถ้วน

3. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับผู้สอน

1.1 ก่อนการจัดการเรียนรู้ ผู้สอนควรศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบและการอ่านอย่างมีวิจารณญาณโดยละเอียด และก่อนการใช้เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบควรมีการพูดคุยและแนะนำถึงประโยชน์ที่จะได้รับจากการใช้เทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบโดยละเอียด รวมทั้งควรมีการสร้างบรรยากาศที่ดีในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน

1.2 ผู้สอนควรศึกษาเนื้อหาและข้อมูลที่เกี่ยวข้องที่จะนำมาใช้ในการจัดการเรียนรู้ อย่างละเอียด เช่น ประเภทของงานเขียนบันเทิงคดี การพิจารณางานเขียนประเภทบันเทิงคดี การเขียนโฆษณา หรือกลวิธีการเขียนบทโฆษณา เป็นต้น

1.3 หากมีการนำสารโฆษณาไปใช้เป็นสื่อการสอน ควรมีการเรียงลำดับความยากง่ายของสาร โดยเรียงจากเรื่องใกล้ตัวหรือเรื่องที่มีความเกี่ยวข้องกับนักศึกษา มากไปยังเรื่องที่ใกล้ตัวหรือมีความเกี่ยวข้องกับนักศึกษาน้อย หรือมีการอธิบายคำศัพท์เฉพาะ ศัพท์เทคนิค หรือคำทับศัพท์ภาษาอังกฤษให้นักศึกษาได้ทำความเข้าใจเสียก่อนที่จะอ่านสารโฆษณานั้น

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรนำเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบไปเปรียบเทียบกับวิธีสอนแบบอื่นๆ เพื่อพัฒนาความสามารถในการอ่านอย่างมีวิจารณ์ญาณ

2.2 ควรมีการนำเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบไปศึกษาวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างอื่น เช่น พนักงานบริษัท ผู้บริหารองค์กรต่าง ฯลฯ โดยนำไปใช้ในการประชุมสัมมนา หรือการจัดอบรม เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบไปในแนวทางที่หลากหลายยิ่งขึ้น

2.3 ควรมีการศึกษาเจตคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อเทคนิคการคิดแบบหมวกหกใบ สารโฆษณา หรือสารทั่วไป